

РЕШЕНИЕ

№ 636

гр. София, 26.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 16.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **4467** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл.226 вр. с чл.145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр.с чл.220 във вр.с чл.19, ал.2 от Закона за митниците /ЗМ/ и чл.33 от Регламент № 952/2013 г.

Образувано е след като с решение №4716/03.05.2023г. по адм.дело № 9416/2022г. по описа на ВАС е отменено Решение №4283/24.06.2022 г. на Административен съд София-град, постановено по адм. дело №12081/2020 г. и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на Административен съд София-град по жалба на "Милки груп био" ЕАД - [населено място], представлявано от управителя П. П. чрез адв.Ж. срещу Решение № 32-343208/23.11.2020г. към MRN 18BG002005H0000170/05.01.2018г. и MRN 18BG002005H0005690/10.05.2018г., издадено от Директора на Териториална дирекция "В." в Агенция "Митници" /с предишно наименование ТД "С. Морска"/. В жалбата са релевирани възражения за незаконосъобразност на атакувания административен акт. Жалбоподателят счита, че митническите органи трябва да обосноват наличието на съмнения, относно достоверността на митническата стойност и после да докажат, че са спазили процедурата по нейното увеличаване. Сочи, че административният орган се позовал на извършена проверка от О., но не отговаря на истината изложеното в решението на стр. 2, че дружеството е уведомено за доклада и му е била предоставена възможност за коментар. Сочи, че на дружеството е извършен последващ контрол от Столична митница /понастоящем ТД „Югозападна“ в Агенция „Митници“/, приключила с доклад, който обхваща и процесните декларации, служебно известен на ТД „С. Морска" и в него липсват констатации за плащане на

суми, които са повече от декларираните за целия проверяван период. Излага твърдения, че Митницата не разполага с износни декларации, както е записано в оспореното решение, нито с фактури на по- висока стойност. Счита, че посочването на стойност и дата, без номер на фактура не може да докаже, че това е било декларирано при износа на стоките, както и не може да докаже, че има фактура на по- висока стойност от декларираното при вноса на стоките. Сочи, че административният орган е следвало да докаже, че е налице договаряне или плащане на по-високата стойност, каквито доказателства липсват. Относно митническата стойност, определена по чл. 74 параграф 3 МК, изтъква, че дори и хипотетично да приеме, че окончателен доклад на О., макар и неподкрепен с доказателства би могъл да събуди някакви съмнения, митническата администрация не е освободена от задължението да обоснове и докаже, че е спазила избраната процедура за увеличение на митническата стойност на процесните стоки. Жалбоподателят счита, че не е следвало да се преминава към резервните способи по чл.74 от МК. Моли оспореното решение на директора на ТД Митница В. да бъде отменено като незаконосъобразно .

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуалния си представител поддържа жалбата на сочените в нея основания. Претендира присъждане на сторените съдебни разноски.

Ответникът – директор на Териториална дирекция Митница В. чрез процесуалния си представител оспорва жалбата, счита я за неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като съобрази представените по делото писмени доказателства и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 05.01.2018г. с МД с MRN 18BG002005H0000170 на режим за "допускане за свободно обращение" с декларирана стока, въведена на митническата територия на ЕС с контейнери с номера MEDU3369588 и MSCU0245289, с приложени към митническата декларация: Фактура №[ЕИК]/27.10.2017г. за посочените по-горе контейнери, Опаковъчен лист № GDC17092818/23.10.2017г., Фактури № № 15608/07.12.2017г., 1..32299/07.12.2017г., Проформа фактура № 0..1861/05.01.2018 г., Анализен и Здравен сертификат към "Джи Ес консулт" ЕООД, платежни нареждания за внесени мито и ДДС. Стоката е с описание "лимонена киселина монохидрат в 1 000 торби x 25 кг нето тегло CAS № 5949-29-1, 1 000 колета, общо бруто тегло 25 200 кг, код по Т. 29181400 90, допълнителен код по Т. А999, Износител "Goodchem T. CO. L." – Китай, продавач "Pliner Consult L.." – С., държава на износ Китай, деклариран произход Китай, условие за доставка FOB Qingdao.

На 10.05.2018 г. с МД с MRN 18BG002005H0005690 на режим за "допускане за свободно обращение" с декларирана стока, въведена на митническата територия на ЕС с контейнери с номера MEDU3369588 и MSCU0245289, с приложени към митническата декларация: Фактура №[ЕИК]/27.10.2017 г. за посочените по-горе контейнери, Опаковъчен лист № GDC17092818/23.10.2017г., Коносамент № MSCUOW515400, Фактури № № 15608/07.12.2017г., 1..32299/07.12.2017г., Проформа фактура № 0..1861/05.01.2018 г., Анализен и Здравен сертификат към "Джи Ес Консулт" ЕООД, платежни нареждания за внесени мито и ДДС. Стоката е с описание "лимонена киселина монохидрат в 1 000 торби x 25 кг нето тегло CAS № 5949-29-1, 1 000 колета, общо бруто тегло 25 200 кг, код по Т. 29181400 90, допълнителен код по Т. А999, Износител "Goodchem T. CO. L." – Китай, продавач "Pliner Consult L.." – С., държава на износ Китай, деклариран произход Китай, условие за доставка FOB

Qingdao.

Стоката, предмет на МД с MRN 18BG002005H0000170/05.01.2018г. и МД с MRN 18BG002005H0005690/10.05.2018г. е първоначално декларирана за режим на митническо складиране с МД с MRN 17BG002002J0012584.

Към датата на деклариране на стоката в сила е бил Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/82 на Комисията от 21 януари 2015 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на лимонена киселина с произход от Китайската народна република (в сила от 22.01.2015 г.)

С писмо рег.№ 32-237718/14.08.2020г., Ц, на Агенция "Митници" уведомява ТД "В." в АМ /с предишно наименование ТД "С. Морска"/, за получено писмо от Европейската служба за борба с измамите (OLAF) с № ОСМ(2020)18690/07.07.2020г., с рег. индекс в А. 32-201378/14.07.2020г., с което OLAF информира българските митници за приключило разследване по случай № ОС/2017/0912/В1 за избягване на антидъмпингови мита и занижаване на митническата стойност при внос на лимонена киселина в ЕС от "Милки груп био" ЕАД. Към писмото са приложени Препоръка за действия, които следва да бъдат предприети от България, № ОСМ(2020)18689/07.07.2020г. и Финален доклад №(2020)18691/07.07.2020г. Съгласно препоръката в Република България следва да бъдат предприети всички подходящи мерки, за да се осигури събирането на мита (конвенционални и антидъмпингови) в размер на общо 21 595.53 евро. Във Финалния доклад като засегнато лице по случая е посочено дружеството "Милки груп био" ЕАД, като се уточнява, че същото е било уведомено за провежданото разследване, предоставена му е възможност за коментар на фактите и в рамките на посочения срок не са получени никакви коментари от негова страна.

От анализа на данните за вноса на лимонена киселина в ЕС (код по КН 29181400 и 29181500), извършен от Европейската служба за борба с измамите е прието, че разкрива, че няколко пратки, оформени на внос с допълнителен код А999 (ставка на антидъмпингово мито от 42.7%) са били декларирани с митнически стойности, които са прекалено ниски, в сравнение с друг внос на лимонена киселина.

Установено е, че OLAF е провела проверка на място на територията "Милки Груп Био" ЕАД в периода от 20.11.2018г. (проверката е осъществена съвместно с проверката по отношение на ОС/2018 0052) (Доклад за посещение на компания - ОСМ(2018)25057 – 23.11.2018 г.), с цел да бъде получена подробна информация (документи, данни за плащания) по отношение на определени случаи на внос в Република България на китайска лимонена киселина от компанията.

Европейската служба за борба с измамите е отправила молба (ОСМ (2019) 13824 – 21.06.2019г.), към китайските митници за съдействие, за предоставяне на декларираните стойности при износа за определен брой пратки, които включват шест български декларации за внос, които към момента на подаването на молбата все още не са били погасени по давност. На 5.11.2019г. е получен отговор (ОСМ(2019)25798 – 13.11.2019г.), съгласно който декларираните износни стойности от Китай са значително по-високи от стойностите, декларирани при внос в Република България.

В допълнение, с писмо рег.№ 32-256511/02.09.2020г., Ц. С. е предоставило на ТД "В." в АМ /с предишно наименование ТД "С. Морска"/ писмо от Дирекция "Защита на финансовите интереси на Европейския съюз" /АФКОС/ в Министерство на вътрешните работи /МВР/, ведно с получена от китайските митнически власти информация в таблична форма, видно от които декларираните в Китай стойности за

износ на лимонена киселина са значително по-високи от декларираните от "Милки груп био" ЕАД при вноса в Република България.

Относно МД с MRN 18BG002005H0000170, с дата на внос 05.01.2018г., с декларирана цена по Фактура №[ЕИК]/27.10.2017г., в размер на 12 875 щатски долара /25 м.т. x 515 щ.д./ и МД с MRN 18BG002005H0005690, с дата на внос 10.05.2018г., с декларирана цена по Фактура №[ЕИК]/27.10.2017г., в размер на 12 875 лв. /25 м.т. x 515 щ.д./, е установена декларираната стойност при експорт от Китайска народна република в общ размер на 38 000 щ.д.

В резултат на дейностите по разследване, предприети от OLAF в тясно сътрудничество с митническите органи в държавите-членки, основно засегнати и отчасти с подкрепата на властите в Китай, са идентифицирани като избегнати традиционни собствени ресурси на ЕС (конвенционални и антидъмпингови мита), подлежащи на събиране, въз основа на доказателствата събрани от OLAF.

Административният орган е приел, че в конкретния случай са приложими разпоредбите на Регламент /ЕС/ № 883/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 септември 2013 година относно разследванията, провеждани от OLAF. Прието е, че съгласно разпоредбата на чл. 11, ал. 2, изречение второ от Регламент /ЕС/ № 883/2013, докладите, изготвени при разследванията на OLAF, представляват допустими доказателства в административни или съдебни производства на държавите-членки, където е възникнала необходимост от използването им, по начина и при условията, приложими за административните доклади, изготвени от инспектори на националната администрация. Тези доклади са предмет на оценка по същите правила като приложимите за административните доклади, изготвени от инспектори от националната администрация, и имат същата доказателствена стойност като тях. Посочено е, че докладът е официален документ по смисъла на чл.179, ал.1 ГПК и има обвързваща материална доказателствена сила.

В изпълнение на чл.48 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 и на основание чл.84, ал.1, т.1 ЗМ, след вдигане на стоките, митническите органи са извършили последващ контрол чрез проверка на точността и пълнотата на информацията в декларациите и на придружаващите документи. Позовали са се на разпоредбата на чл.140, § 2 от Регламент за изпълнение /ЕС/ 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 година за определяне на подробни правила за някои от разпоредбите на Регламент /ЕС/ № 952/2013 (Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447), че ако съмненията им не отпаднат, митническите органи могат да решат, че стойността на стоките не може да се определи по реда на чл.70, § 1 от Кодекса. Прието е за безспорно, че от проведеното разследване на OLAF и представените констатации и доказателства от митническите органи на Китай, потвърждават подозренията, че декларираната стойност на внесените стоки не представлява действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, поради което е преминало към определяне на нова митническа стойност.

В хода на административното производство е установено, че в получените в рамките на административното сътрудничество таблици с данни от китайските митнически власти не са посочени номера на износни митнически декларации, но стоката е индивидуализирана по контейнери, като двата контейнера № MEDU3369588 и № MSCU0245289 по процесните митнически декларации се съдържат в тях под № 11 и № 12, като в допълнение е посочена дата на фактурата – 27.10.2017г., дати на вноса –

05.01.2018г. и 10.05.2018г., и с износител Pliner consult L., М..

Прието е, че декларираната митническата стойност на така идентифицираните процесни стоки при внос е значително по-ниска от тази при износ. В тази връзка и на основание чл.84, ал.1, т.1 ЗМ във вр.с чл.5, т.39 във вр.с чл.74, § 3 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 във вр.с чл.140 и чл.144, § 2 от Регламент за изпълнение /ЕС/ 2015/2447 във вр.с чл.77, § 1, б.а, чл.85, § 1, чл.101, § 1 във вр.с чл.102 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 във вр.с чл.54, ал.1, чл.56, чл.59, ал.2 ЗДДС във вр.с чл.59 АПК, е издадено оспореното Решение № 32-543208/23.11.2020г. към MRN 18BG002005H0000170/05.01.2018г. и MRN 18BG002005H0005690/10.05.2018г., на Директора на ТД Митница "В." в АМ /с предишно наименование ТД "С. Морска"/. Административният орган е отказал да приеме митническата стойност на декларираната стока №1 в МД с MRN 18BG002005H0000170/05.01.2018г. и декларираната митническа стойност на стока №1 в МД с MRN 18BG002005H0005690/10.05.2018г. В тази връзка е определена нова митническа стойност, както следва:

- на декларираната в МД с MRN 18BG002005H0000170/05.01.2018г. стока №1, описана в клетка 31, като "Лимонена киселина монохидрат – 1 000 торби х 25 кг нето тегло CAS № 5949-29-1", 1 000 колета, 25 200 кг общо бруто тегло, код по Т. [ЕГН], допълнителен код по Т. А999, в размер на 32 796.76 лв.;

- на декларираната в МД с MRN 18BG002005H0005690/10.05.2018г. стока №1, описана в клетка 31, като "Лимонена киселина монохидрат – 1 000 торби х 25 кг нето тегло CAS № 5949-29-1", 1 000 колета, 25 200 кг общо бруто тегло, код по Т. [ЕГН], допълнителен код по Т. А999, в размер на 31 359.11 лв.

Извършена е корекция на МД с MRN 18BG002005H0000170/ 05.01.2018г. и МД с MRN 18BG002005H0005690/10.05.2018г., като е определено:

- за стока №1 по МД с MRN 18BG002005H0000170/05.01.2018г. – Кл.43 "Код МО" да се чете: 6; стойността в кл.46 "Статистическа стойност" вместо 22 683.22 лв., да се чете: 32 796.76; стойностите в кл. 47 "Изчисляване на вземанията", да се четат като:

Вид	Основа за изчисляване	Ставка	Сума
A00	32 796.76	6,5	2 131.79
A30	32 796.76	42,70	14 004.22
B00	49 270.81	20,00	9 854.16

Всичко: 25 990.17

- за стока №1 по МД с MRN 18BG002005H0005690/10.05.2018 г. - кл.43 "Код МО" да се чете: 6; стойността в кл.46 "Статистическа стойност" вместо 21 688.90 лв., да се чете: 31 359.11; стойностите в кл.47 "Изчисляване на вземанията", да се четат като:

Вид	Основа за изчисляване	Ставка	Сума
A00	31 359.11	6,5	2 038.34
A30	31 359.11	42,70	13 390.34
B00	47 095.83	20,00	9 419.17

Всичко: 24 847.85

С издаденото Решение № 32-343208/23.11.2020 г. към MRN 18BG002005H0000170/05.01.2018г. и MRN 18BG002005H0005690/10.05.2018г. е разпоредено да се вземе под отчет начисления със същото решение ДДС.

По искане на жалбоподателя по делото е прието заключение на допуснатата съдебно-счетоводна експертиза, изготвено от Е. К., чието заключение не е оспорено от страните. Вещото лице е отговорило на поставените от жалбоподателя въпроси: 1.

Колко е платената или подлежаща на плащане цена от дружеството за процесните стоки и има ли други подлежащи на плащане суми, свързани с вноса; 2. По какъв ред е извършено плащането; 3. Има ли съответствие между платената цена за стоките и декларираната стойност по процесните митнически декларации.

Съгласно задължителните указания, дадени с решение №4716/03.05.2023г. по адм.дело № 9416/2022г. по описа на ВАС, по делото е представена от ответника справка в митническата Система за предоставяне на информация за управление цели за митнически и акцизни документи – МИС-ША и справка относно деклариран внос на територията на страната за стоки с код по Т. [ЕГН], допълнителен код по Т. А999, CAS N 5949-29-1, с произход Китай за периода 05.10.2017 г. – 10.05.2018г.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи по съществуването на правния спор:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от лице с правен интерес и е насочена срещу годин за обжалване административен акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Решението е издадено от компетентен орган, в изискуемата форма, при спазване на процесуалните разпоредби и изискванията за определяне на митническата стойност на стоки, внасяни на територията на ЕС, съобразно регламент Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза.

Член 74 от Регламент (ЕС) № 952/2013, озаглавен „Вторични методи за определяне на митническата стойност“ гласи:

1. Когато митническата стойност на стоките не може да се определи съгласно член 70, тя се определя, като се прилагат последователно букви от а) до г) от параграф 2, докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките. Редът на прилагане на букви в) и г) от параграф 2 се обръща, ако деклараторът поиска това.

2. Митническата стойност, определена в резултат на прилагането на параграф 1, е:

а) договорната стойност на идентични стоки, продадени с цел износ с местоназначение в митническата територия на Съюза и изнесени в същия момент или приблизително в същия момент, както и стоките, подлежащи на остойностяване;

б) договорната стойност на сходни стоки, продадени с цел износ с местоназначение в митническата територия на Съюза и изнесени в същия момент или приблизително в същия момент, както и стоките, подлежащи на остойностяване;

в) стойността, основаваща се на единичната цена, по която се продава на митническата територия на Съюза най-голямото сборно количество от внасяните стоки или от внесени идентични или сходни стоки на лица, които не са свързани с продавачите; или

г) изчислената стойност, която се състои от сбора на:

i) разходите или стойността за материалите и за производствените или другите операции, използвани при производството на внасяните стоки;

ii) сума за печалба и за общи разходи, равна по размер на тази, която обичайно се начислява при продажбите на стоки от същия клас или вид като стоките, подлежащи на остойностяване, които са произведени от производители в страната на износа за износ в Съюза;

iii) разходите или стойността на елементите, посочени в член 71, параграф 1, буква д).

3. Когато митническата стойност не може да се определи съгласно параграф 1, тя се определя въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни способи, съответстващи на принципите и общите разпоредби на всяко едно от следните:

а) Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията;

б) член VII от Общото споразумение за митата и търговията;

в) настоящата глава.

Митническата стойност на стоките във връзка с прилагането на Общата митническа тарифа и нетарифните мерки, установени от разпоредби на Съюза, уреждащи специфични области, отнасящи се до търговията със стоки, се определя в съответствие с чл. 70 и 74 от Регламент (ЕС) № 952/2013 от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза.

Съгласно чл. 70, § 1 и § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013, митническата стойност на внасяните стоки е договорната им стойност, т.е. действително платената или подлежаща на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, без да се засягат корекциите, които при необходимост трябва да бъдат направени в съответствие с чл. 71 и чл. 72 от Регламент (ЕС) № 952/2013. Наред с това, митническата стойност трябва да отразява реалната икономическа стойност на внесената стока и да отчита всички елементи на стоката, които имат икономическа стойност. Когато митническата стойност не може да бъде определена по правилата на чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013, то остойносттаването на внесените стоки се извършва по реда на чл. 74 от същия регламент при последователно прилагане на методите в чл. 74, § 2, букви от "а" до "г", докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките. Посочените критерии за определяне на митническата стойност са в отношение на субсидиарност и само когато митническата стойност не може да бъде определена чрез прилагането на дадено правило, следва да се приложи следващото правило в установената поредност.

Независимо, че при митническото остойносттаване на стоките приоритетна е договорната стойност по чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013, разпоредбата на чл. 140, § 1 от Регламента за изпълнение дава възможност на митническите органи, при наличието на основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата

платена или подлежаща на плащане цена по чл. 70, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация. Ако и след предоставяне на тази допълнителна информация съмненията на митническите органи не отпаднат, то съгласно чл. 140, § 2 от Регламента за изпълнение, те могат да отхвърлят декларираната цена. Тежестта за доказване на наличието на основателни съмнения обаче лежи върху митническите органи и е предпоставка за неприемането на декларираната митническа стойност.

Така очертаната нормативна рамка налага извод, по аргумент от чл. 22, параграф 7 от Регламент /ЕС/ № 952/2013, че митническите органи са длъжни да мотивират всяко решение, което е неблагоприятно за заявителя. Това задължение за мотивиране на решението се отнася както за решението за инициране на процедурата по чл. 140 от Регламента за изпълнение, така и за решението за корекция. Зачитането на правото на защита представлява основен принцип на правото на Съюза, който трябва да се прилага във всеки случай, когато административен орган възнамерява да приеме акт, увреждащ лицето, към което е насочен. В рамките на процедурата по чл. 140 от Регламента за изпълнение гарантирането на този принцип се изисква лицето да е надлежно уведомено за обстоятелствата, на които се основават съмненията.

В тази връзка е неоснователен довода на жалбоподателя, че не му е бил известен резултатът от разследването на О.. Следва да се отбележи, че с писмо № 32-288822/05.10.2020г. дружеството е уведомено по смисъла на чл.22, §6 от Регламент (ЕС) № 952/2013, че ще се пристъпи към издаване на решение, като му е дадена възможност за отговор в 30-дневен срок. Писмото е получено на 07.10.2020г., видно от известие за доставяне и съдържа подробна информация за резултатите от проверките, включително и за конкретния размер на корекцията, която митническият орган ще извърши на декларираната от вносителя митническа стойност на стоката. Дружеството е депозирало отговор по изложените мотиви и констатации с писмо от 06.11.2020г., митническият орган се е запознал с него и го е обсъдил в постановеното решение като неоснователно.

Настоящият съдебен състав счита, че противно на твърденията в жалбата, митническият орган е събрал доказателства и е изложил мотивите си за наличието на обстоятелства, които да обосновават основателни съмнения, че декларираната договорна стойност е занижена почти наполовина. Европейската служба за борба с измамите е отправила молба към китайските митници за съдействие, като в резултат, Ц. С. предоставя на ТД С. морска писмо от дирекция „Защита на финансовите интереси на Европейския съюз“ (АФКОС) в Министерство на вътрешните работи,

ведно с получена от китайските митнически власти информация в таблична форма, видно от която декларираните в Китай стойности за износ на лимонена киселина са значително по-високи от декларираните от „Милки Груп Био“ ЕАД при вноса в България. В тази връзка, посочената във декларираната фактура цена на китайския износител се явява нереално ниска, спрямо цената, която е заявена пред Китайските митнически власти. Поради това митническата стойност не следва да се определи въз основа на метода на договорната стойност, а по методите, посочени в чл.74 от Регламент (ЕС) №952/2013.

В оспореното решение са посочени причините, поради които определянето на новата митническа стойност, различна от договорната не е могло да се извърши по член 74, параграф 2, последователно по букви от а) до г), поради което възраженията в този смисъл на жалбоподателя са неоснователни.

Разпоредбата на чл. 141, § 1 от Регламента за изпълнение /ЕС/ № 2015/2447 предвижда, че при определяне на митническата стойност на внасяните стоки по реда на чл. 74, § 2, буква а) или б) от Регламент (ЕС) № 952/2013 се използва договорната стойност на идентични или сходни стоки, които са в продажба на същото търговско равнище и по същество в същите количества като стоките, чиято стойност се определя. Когато не може да се установи такава продажба, митническата стойност се определя, като се има предвид договорната стойност на идентични или сходни стоки, продавани на различно търговско равнище или в различни количества. Тази договорната стойност следва да се коригира, за да се вземат предвид разликите, дължащи се на търговското равнище и/или количествата. Нормата на чл. 141, § 3 от Регламента за изпълнение сочи, че когато се установи повече от една договорна стойност на идентични или сходни стоки, за определяне на митническата стойност на внасяните стоки се използва най-ниската от тези стойности.

Понятията "идентични стоки" и "сходни стоки" са дефинирани съответно в чл. 1, § 2, т. 4) и т. 14) от Регламента за изпълнение / ЕС/ 2015/2447, сочещи, че "идентични стоки" са стоките, произведени в същата държава, които са еднакви във всяко отношение, включително физическите им характеристики, качеството и репутацията им. Незначителните различия във външния вид не изключват стоките, които в друго отношение отговарят на определението, от третирането им като идентични. "Сходни стоки" са стоки, произведени в същата държава, които въпреки че не са еднакви във всяко отношение, имат подобни характеристики и подобни съставни материали, което им дава възможност да изпълняват същите функции и да бъдат взаимозаменяеми в търговско отношение. Сред

факторите, които определят дали стоките са сходни, са качеството на стоките, репутацията им и съществуването на търговската марка.

Предвид това, както правилно е приел административния орган при прилагането на метода по чл.74, пар. 2, буква а) от Регламент (ЕС) № 952/2013 г, следва да се вземе предвид договорната стойност на идентични стоки, продадени с цел износ с местоназначение в митническата територия на Съюза и изнесени в същия момент или приблизително същия момент. След направена справка в митническата Система за предоставяне на информация за управленски цели от митнически и акцизни документи (МИС-ША) за „идентични стоки“, не са намерени данни за стоки, произведени в същата страна, от същия износител, със същите характеристики, които да са еднакви във всяко отношение. За приблизително същият период не са установени декларирани митнически стойности по реда на чл.70 от Регламент (ЕС) №952/2013 за „идентични стоки“.

Според чл.141 от Регламент за изпълнение на (ЕС) 2015/2447, връзка член 74, пар.2, буква б) от Кодекса, цената на сделката на „сходни стоки“ трябва да се определя посредством стойността на сделката с подобни стоки при продажба на същото търговско равнище и в приблизително същото количество като стоките, подлежащи на обмיתяване. При анализа на данните по чл. 74, параграф 2, буква б) от Регламент (ЕС) № 952/2013г. не са намерени резултати за приети договорни стойности на стоки, произведени в същата държава, за които да е установено, че имат подобни характеристики и подобни съставни материали с декларираните стоки, не е установено качеството на декларираните стоки, репутацията им и съществуването на запазена марка като фактори, които определят дали стоките са „сходни“. С Решението на СЕС по дело С - 291/15, е прието, че член 181а от Регламент (ЕИО) № 2454/93 трябва да се тълкува в смисъл, че допуска практика на митническите органи, съгласно която митническата стойност на внесени стоки се определя въз основа на договорна стойност на сходни стоки, когато бъде преценено, че декларираната договорна стойност е необичайно ниска в сравнение със средностатистическия размер на покупните цени при вноса на сходни стоки. Независимо, че лимонената киселина монохидрат представлява химикал– химично съединение по формула, което не може да има търговска марка и репутация, както е посочено в жалбата, за процесната лимонена киселина относима характеристика остава качеството на декларираната стока, което не е установено.

Третият вторичен метод за определяне на митническата стойност на стоките, регламентиран в чл. 74, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС)

№ 952/2013 изисква сравнение по единичната цена, по която се продава на митническата територия на Съюза най-голямото сборно количество от внасяните стоки, включително за идентични и сходни стоки. За определяне митническата стойност на декларираните стоки по този метод е необходима информация за цената, на която внесените стоки или внесените идентични стоки или сходни стоки се продават в Съюза в състоянието, в което са внесени, по време или почти по време на внасяне на стоките, чиято стойност се определя. В конкретния случай в Решението е посочено, че липсва база за сравнение за единичната цена, по която се продава на митническата територия на Съюза най-голямото сборно количество от внасяните стоки, включително за идентични и сходни стоки, тъй като както е описано по-горе не може да се установи идентичност или сходност на стоките, поради което и този метод не може да бъде използван.

Следващият по поредност метод- чл. 74, пар. 2, буква г) от Регламент (ЕС) № 952/2013 изисква да са налични данни за разходите и стойността на материалите, разходите за производството, както и на допълнителните елементи. Необходима е и информация за размер на обичайната печалба и размер на общи разходи. В конкретния случай производителят на стоките не попада под юрисдикцията на органите в страната на вноса и това ограничава използването на метода на изчислената стойност като цяло. При липса на информация, свързана с разходите за материали, използвани за производството на декларираните стоки, преки и косвени разходи за труд, разходи за опаковане, производствени и други разходи за преработка на декларираните стоки методът се счита за неприложим.

Когато митническата стойност на внасяни стоки не може да бъде определена чрез прилагане разпоредбите на чл.70 до чл. 74, пар. 2, буква г) от Регламент (ЕС) № 952/2013 включително, се прилага разпоредбата на чл. 74, пар.3 от Регламент (ЕС) № 952/2013. Както стана ясно липсва информация, свързана с разходите за материали, използвани за производството на декларираните стоки, преки и косвени разходи за труд, разходи за опаковане, производствени и други разходи за преработка на декларираната стока, но са налице данни за нейната окончателна износна цена от Китай, което прави приложим методът по чл. 74, пар.3 от Регламент (ЕС) № 952/2013. При този метод тя се определя въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза. По делото на лист е приложен превод на Окончателен доклад по случай №ОС/2017/0912 на О. (Европейската служба за борба с измамите), в който в „П. финансово въздействие на установените факти“ се съдържат данни за декларираната стойност на експорта от Китай. Докладът е официален писмен документ

по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК и има обвързваща материална доказателствена сила, поради което неоснователно жалбоподателят намира обстоятелствата, посочени в административният акт за недоказани, тъй като липсвала фактура и установено плащане на по- висока стойност от декларираното. В случая митническите органи не са се отклонили от изискването да използват разумни способности, съответстващи на принципите и общите разпоредби на всяко едно от следните: Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията; член VII от Общото споразумение за митата и търговията; съответната глава от Регламент (ЕС) № 952/2013.

С оглед изложеното до тук, жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора следва да бъде уважена претенцията на ответника за юрисконсултско възнаграждение, каквото следва да бъде присъдено в размер на 150 лева, на основание чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 78, ал. 8 ГПК.

Така мотивиран, Административен съд София - град, III-то отделение, 55 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на "Милки груп био" ЕАД - [населено място], представлявано от управителя П. П. чрез адв.Ж. срещу Решение № 32-343208/23.11.2020г. към MRN 18BG002005H0000170/ 05.01.2018г. и MRN 18BG002005H0005690/10.05.2018г., издадено от Директора на Териториална дирекция "В." в Агенция "Митници" /с предишно наименование ТД "С. Морска"/.

ОСЪЖДА "Милки груп био" ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление : [населено място], [улица], представлявано от П. Д. П. да заплати на Агенция „Митници“ юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 /сто и петдесет/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14 – дневен срок от получаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ :

